

1987

/ Поэма /

Алла ла, батша ла, батыр за -

Азат итмес бер кем бэрсе.

Бары үз кулдарының менен

Яуларбың үз иркебеззе.

"Интернационал".

I

Мен туғыз ғең утыз етенсө Ыыл!..

Мен туғыз ғең утыз етеле

Мен туғыз ғең ун Етепе әурлан,

Илем миңең изге ителе.

Мен туғыз ғең утыз етенсө Ыыл!..

Мен туғыз ғең утыз етеле,

Мен туғыз ғең ун Етепе қурлан

Илем миңең етем ителе.

Мен туғыз ғең утыз етенсө Ыыл!

Әйт дересен, заман үтени:

Мен туғыз ғең утыз етө һүйл

Мирағ инеме Ун Етепен?..

Әкиеттеге серле курей һымак,

Әйт, бил ниндей қанлы тантана?

Бер осондан һинең балың тамба,

Бер осондан ниңе қан тама?..

II

Бер караңаң, утың етеле
 Котоптарға осон етеле;
 Бер караңаң, утың етеле
 Контар осон етмәс өрөөргө,
 Баштар қайтып етмәс гүрәергө
 Асыл ирәэр алып ителә...
 Бер караңаң, утың етеле
 Оло байрам, набан түйнідай;
 Бер караңаң, утың етеле,
 Үрман Ылткан кара койондай,
 Азмы сқыл харап ителө,
 Күнде күңдел нақаж ителә!..
 Бер караңаң, утың етеле
 Бетә илем сескө атқандай,
 Хер ементер өзөп кепкандай;
 Бер караңаң, утың етеле
 Аяғ көндө Ышен атқандай,
 Азмы ейән мәйет сыйкандай...
 Бер караңаң, утың етеле
 "Тымъж Дон"дар ишад ителө;
 Бер караңаң, утың етеле
 "Терән тамъраз" юх ителө...
 Экинштеге серле курай ыншак,
 Эйт, был индей канда тантана?
 Бер осондан һинең белиң тама,
 Бер осондан ниңе кан тама?..

■

Бала сағын - қолон сағын миңен,
 Был ағеткө ниңе үйліткің?
 "Халық доимоны" тип ил улдарын -
 Иң жаһарман халым батырларын -
 Тарихтан мин ниңе Нолоктом?
 Сабый күңгелемде, Нейгор Ыныңк,
 Бизеп торған тәүге Нондоғашар -
 Илтоуселер сөзү байрактарын -
 Ниңе миңен кескій барыктарым,
 Құзегеззе сокоп, юйылар?
 Кескій Нөргеме тик-шом һалып,
 Ниңе акты жара тинелэр?
 Тәу ятлаған шағир дүскайшарым -
 Хөр халымдың тәүге Тукайшары -
 Уларның ңүңд ошман инелэр?
 Құшке аскан тәүге китаптарым,
 Мен турың Нөр утың етелө -
 Ниңе һөзіре, күлдан тартып алып,
 Үрта быуат уттарана һалып,
 Жандырылар, һәләк иттелер?
 Ниңе шул сақ, бер әүлие булып,
 Дөреңлентө илем белмәне?
 Қүреп ине торго улдарының
 Ленинсілар булып үлгөнен,
 Бирер ине илем үз Нәнен!..

IV

Мен турың Нөр утың етениң ыл!..
 Мен турың Нөр утың етеле
 Кан һуғарған, ут әсендә тыуған,
 Сак-сак әле егермеңе тулған

Ярты бексаңың ик ителе,
 Балта менен кырып кителә...
 Йңи қызық қалжын, тын алмайса,
 Егерменесе ынын ынын алмайса,
 Биңде нта бәззен күп эштер, -
 Әнгерің дә, ут-ғересет үтеп,
 Йрау юйдан тура ылға етеп,
 Болжымған ерәе Бабичтар!..
 Әнгерің дә, Түғен қалжымған,
 Булмаған да һәзи, Үлтыйзарап!..
 Ок, булмаған, тиеп, егерме ыл,
 Мен ялғанды бергә талкайзарап...
 Әнияттөге серле курай ының,
 Әйт, бил ниндәй жаны тантена?
 Бер осондан һинец балың тәмә,
 Бер осондан ниңе қан тама?..

V

Шулай ине, тиәр, заманы...
 Ә жайза һүң кеше иманы?
 Ә бит күптөр, һатып иманы,
 Калған итте шул сак заманы.

Экиеттәр жакты әйткеләй:
 Күптән булған өрәе Әнкеләй.
 Салауатты һаткан Колойзар
 һәр заманда сиғып олойзар.
 Яңырағас урман булалмай,
 һапның балта урман кыралмай;
 Балташкан бигерәк урманды
 Кем һуң белмәй һабы кырганды?
 Хәзер мәглүм юха ялғаны
 Утың етөлә ни қылғаны...

Унар мен тұмың Нәсүн етөлә,
 Яктылыктан жасты, еңеләй;
 Э мен тұмың Нәсүн илле етөлә
 Әзен үйін құзән, тәлкеләй...
 Тик қырын әз қырк ышадан һуң да -
 Қырк тәсікә көрмә - белене:
 Ил құзенен әзен юғанды да
 Ил жаңы бит тата еңене!
 Ек, был һүзәр кон յоллауған түгел,
 Коно қалтырылымы был қондың?..
 Ете һәшәр ләнин күреп торғон
 Етмеш һәшәр низәр қылғанды!
 Бармак тәртеп уға күрһәтмәйек,
 Тик қылғаны, бүлеп Қожонон,
 Мен тұмың Нәсүн утың ете қабат
 Ярты тәндә ишек шакыны!..

II

Мен туғыз Нөс утың етенсе Ыл!..

Ниңе жәзер һинец иманат?

Юқ, туйсан һуң дембер калың туғел,

Килер быныңа бил - Аманат.

Биәмбейек беә зе үзеберсе,

Асылғас та алда бар томан, -

Ни мәғене жәзер ул сактары

Һұқыр иүзгө һөрмә тартыуән?

Ул сакте ла беә бит тере инек,

Тиң күтәрген инек Аллоны.

Ә аллоның - қайны аллоның һуң -

Дерес булғаны бар ялғаны?

Эи табыны, һұқыр табыны һин,

Ни әшәкे һинец ишенен?

Нер әзәмдә зиңен Йоклемаша,

Ни кесле һуң ерә кешенен?

Беә бит донъя кыл өстенде сакта,

Курсып уны ерә уттан-Йоттан,

Еңеп сыйтық азы дошманды?

Бит үлемден ерә юлып алып,

Ерә тәүге Ирен Юлып һажап,

Атқарашк беә Тарих күшкенды!

Бете Ынаң беәгө табынанда,

Ниңе һуң беә ура табындык?

Гүлә беә юқ инек!.. Ниңе шудай,

Ер астына һенеп еткен һыурай,

Хатлаң осен һундан табылдык?..

Бер Аллаға барыны яиһармайык,
Бейнөмәйек жабер естенде.

Хурламайык уға ышанғанды,
Тарих тәсәлмәй ул ес көндөн.

Ишанғандың күзен Ылдар асыр,
Еңел түгел Ылдар үтеуе,
Еңел түгел жатта бер ейрәген
Таякты ла тамлан китеуе...

Ә ул майк ине! Ул ииткендө,
Азым күз Нешебөз койолдо!
Күкрентерән Нерентерән үлем
Нұрып алған ымак тойолдо.

Ләкин Тормон үзе килем тәпти
Тарих ижадсыны - халыкты.
Кулдан инде бер кем алмас әртүри
Корбан биреп алған хаклыкты -
Ленин васыят иткен Хеккыкты!

ҮП

Мен туғыз Нөс утың етепсе Ыл!..
Онотма һис уны һин, кешем.
Мен туғыз Нөс Үн Етепе һакла,
Мансымының канға емеше!

Ер күтәрмәс зуыр бил вәхшетте
Ил күтәре, тәшиес башына.
Килер быныдарга ғибрәт итеп,
Яғ һин уны Тарих ташына.

Был вежметте Тарих оютмаңы,
Оютмаңы тыуыр бауындар,
Брээ тагы берей алла тыұға,
Ул алланы ерәен тыуындар!

Был донъяла бер ыл ожшамаңы
Утың отенсе ыл ишеге,
Бер аллаға кеше табымаңы,
Табынын тик кеше кешеге:

Батшаларзы Ылқан кешеге,
Аллашарзы Ылқан кешеге,
Ай-Хондоғра баккан кешеге,
Үрек-Сүкен тоткан кешеге!..

Сентябрь, 1964 ыл.
Дубулты - Өфө.